

Elsan Mirişli

Gəncə şəhəri, tarixçi

I Şah İsmayılın böyük oğlu I Şah Təhmasib 22 fevral 1514-cü ildə İsfahan yaxınlığındakı Şahabad kəndində anadan olmuşdu. Təhmasib Mirza atası I Şah İsmayılın erkən vəfatı səbəbindən 23 may 1524-cü ildə 10 yaşında taxta çıxmışdı.

Dövlət işləri üzərində əməli nəzarət Rumlu tayfasının rəhbəri, I Təhmasibin lelesi (atabəyi) Div Sultan həyata keçirirdi. 1527-ci ilin iyulunda Div Sultan Çuxa Sultanın təhriki ilə öldürüldü. Çuxa Sultan gənc şahı inandırma bilməmişdi ki, Div Sultan tayfalararası ədavətin və müharibələrin səbəbkəndir və o, divana daxil olanda şah Div Sultanı oxla vurmuş, sonra isə şahın xidmətçiləri onu qətlə yetirmişdilər. Bununla da Rumlu ayanlarının hakimiyyət dövrü sona çatdı. I Şah Təhmasibin hakimiyyəti dövründə Şərq və Qərbi müharibələrində Qızılbaş ordusu tərəfindən tufəngdən və topdan istifadə olunubdur. Səfəvi sülaləsinə mənsub orduda ordu mənsublarının papaqları qırmızı rəngdə olurdu. Belə baş geyimini I Şah İsmayılın atası öz müridləri üçün müəyyən etmişdi. Məhz buna görə də onlara qızılbaş deyilirdi. Başlarına qırmızı papaq qoyan qorçluların xüsusi fərqləndirici əlamətləri-uzun bıçaqları olurdu.

I Şah Təhmasibin iqtisadi siyasəti

I Şah Təhmasib ölkənin iqtisadi vəziyyətini yaxşılaşdırmaq məqsədi ilə bir sıra tədbirlər həyata keçirmişdi. Tarixi mənbələrdən aydın olur ki, olmazın zülm və fəsada məruz qalan əhaldən I Şah İsmayıl 35 növ vergi alır və əhali eyni zamanda müxtəlif məkəlləfiyyatlar daşıyırdılar. Bunun nəticəsidir ki, Şah Təhmasib islahatlar keçirməyə məcbur oldu. Birinci növbədə o, bir sıra vergiləri ləğv etdi. Şah Təhmasib tarixə ordusunun və rəiyyətinin qayğısına qalan bir hökmdar kimi keçmişdir. Şah I Təhmasib zamanında rəiyyət tamamilə əmin-amanlıqda, rahatlıq və asudəlikdə idi. Əgər rəiyyətdən şahın hökmdarından bir dinar artıq vergi alınsaydı, o şəxs 50 tuman cərimə olu-nurdu. I Şah Təhmasib 1565-ci ildə şəhər əhəlisindən, sənətkar və tacirlərdən tamğə vergisinin alınmasını ləğv etdi. Tamğə vergisinin ləğvi haqqında Təhmasibin fərmanını mətni Təbrizdəki Came məscidi üzərində həkk olunmuşdur. Tamğə malları bir ölkədən başqa bir dövlətin ərazisinə keçirərkən gömrük haqqı kimi də alınır. Tamğə dövlət xəzinəsinin əsas mədəxlini təşkil edirdi.

I Şah Təhmasib tamğədən əlavə mal-e bazarha, mal-e möhtərifə və mal-i əsnaf vergilərini də rəiyyətdən toplamağı qadağan etdi. Vergilərin yansını şəriət qanununa uyğun olmadığına görə rəiyyətdən almağı ləğv etdi. Bu islahat-

lar Qızılbaş Dövlətinə misli görünməmiş canlanma və iqtisadi yüksəliş gətirdi. I Şah Təhmasib 1565-ci ildə mal-i möhtərifə vergisini də ləğv etmişdi.

Şah Təhmasib hər il müxtəlif ziyarətçilərə dövlət xəzinəsindən 5-6 min tuman məbləğində pul və qızıl göndərirdi. 1531-ci ildə şahın xüsusi fərmanı əsasında I Şah İsmayılın hakimiyyəti dövründən bütün ölkədə fəaliyyət göstərən şərabxana və qumarxanalar bağlandı və həmin müəssisələrdən gələn gəlir (mal-i vücuə monhiyyat) ləğv edildi və vergi dəfərlərindən çıxarıldı. Sarayda saxlanılan 500 tumanlık tiyək axar suya atılaraq məhv edildi. Lakin bununla yanaşı o, dövlət xəzinəsini zənginləşdirmək siyasətini də yeridirdi. I Şah Təhmasibin yanmasından artıq hakimiyyəti

Qızılbaş Dövləti (Səfəvilər) ilə Hindistandakı Teymur İmperatorluğu (Böyük Moğollar) ilə münasibətlər.

Qızılbaşlarla Hindistandakı Teymur İmperatorluğu (1526-1857) arasında münasibət çox mühüm hərbi-strateji məntəqəyə şəhər-qalaya Qəndehara yiyələnmək uğrunda baş verdi. 1537-ci ilin qışında I Şah Təhmasib Qəndeharı Hindistandakı Teymur İmperatorluğundan geri almaq üçün Heratdan yola düşdü. Qəndehardakı qala rəisi Xacə Kalan şəhəri müqavimət göstərmeden qızılbaşlara təslim etdi. I Şah Təhmasib Şah Budaq xan Qacar Qəndehar vilayətinin hakimi təyin etdi və Herata qayıtdı. Lakin 1538-ci ildə Hindistandakı Tey-

findən padşaha layiq təmtəraqla qəbul edilərək Herata yola salınmışdı. Humayun onu qarşılamaq üçün öz məiyətli ilə şəhər hüdudlarından xeyli kənara çıxmış Xorasən bəylərbəyi Məhəmməd xan Şərəffəddin oğlu tərəfindən də böyük etiramlə qarşılanmışdı. Humayun bir neçə gün Heratda qaldıqdan sonra Şahın yanına-Azərbaycanın yaxınlığında, Sorluq yaylağında, Şahın düşərgəsində Humayunu Şahın qardaşları Bəhram və Sam, vəzir Qazi Cahən, qorçubəşi Sevidindik bəy və dövlətin digər yüksək rütbəli adamları qarşıladılar. Həsən bəy Rumlu öz kitabında qeyd edir ki, Humayun şah çadırına yaxınlaşanda atdan düşdü və alaçağı doğru yollandı. I Şah Təhmasib onu görüb çadırından çıxdı

Qızılbaş Dövləti (Səfəvi Dövləti) ilə Osmanlı İmperatorluğu arasında müharibənin başlanması.

Savaş Ərəb İraqına sahib olmaq uğrunda alovlandı. 1528-ci il yazın axırında Luristanda Kalhur hakimi, Noxud Soltan Mossulü adı ilə tanınan Zülfüqar xan Qızılbaş Dövləti əleyhinə qıyam qaldırdı, dayısının hakim olduğu Bağdadda hücum etdi, onu öldürüb bütün nəslini qırdı və Ərəb İraqını tamamilə özünə tabe etdi. Sonra Zülfüqar Bağdad şəhərinin açarlarını Osmanlı sultanı I Süleymana göndərək onun tabeliyinə keçdi.

1534-cü ilin yayında I Sultan Süleyman İmperatorluğu arasında Qızılbaş Dövlətinə Azərbaycana

Xaqan-i Cənətməkan adlandırılan Qızılbaş Dövləti Şahı

I Təhmasibin 52 illik Səltənəti

dövründə xəzinəyə çoxlu daş-qaş, qızıl əşyalar, 900 min tumanlık nəğd pul və müxtəlif qiymətli məmulat toplanmışdı. Şərəfxan Bidlisi bu haqda daha ətraflı məlumat verir. O yazır ki, "heç bir padşah, heç vaxt beytul-maldə bu həcmədə nəğd pul, qiymətli qumaş, əmtəə, qızıl və gümüş qablar toplamağa səy göstərməmişdir. Beytul-maldə 380 min tuman qızıl və gümüş sikkə, hər biri 3 min misqaldan ibarət olan 600 ədəd qızıl və 600 ədəd gümüş kəpic, 800 ədəd qızıl və gümüş papaq, 200 xarvar ipək, atlas, bahallı parçadan tikilmiş 30 min dəst pal-tar, cəbbəxanada 30 min süvarinin silahı, 3 min dəvə, 3 min madyan, 200 sürü xass atları var idi. I Şah Təhmasibin əmrilə Azərbaycanın mal-i xərac vergisi yeddi il alınmışdı.

mur İmperatorluğu padşahı Humayun qardaşı Mirza Kamran qəşunla Qəndehara gələrək qızılbaşları oradan sıxışdırdı.

Qızılbaş Dövləti - Hindistandakı Teymur İmperatorluğu münasibətlərində Humayunun hərbi yardım haqqında xahişlə I Şah Təhmasibə müraciət etməsi ələməldə hadisə oldu. Humayun efqan hakimi Şixan tərəfindən dəmədəğini edilməsi və hətta ona qarşı çıxış etmiş qardaşları da onu yalnız buraxmışdılar. Vəziyyət o dərəcədə ağırlaşmışdı ki, o, əravadı, qu-luqcuşu və 40 etibarlı adamının müşayyəti ilə Qızılbaş Dövlətinin ərazisində təqibdən yaxa qurtarmağa məcbur olmuşdu.

1544-cü ildə Humayun Sistan hakimi Əhməd Sultan Şamli tere-

ve bir neçə addım irəliləyirdi. Oradakılar "iki parlaq ulduzun birləşməsinin" şahidi oldular. Humayunun şahı bağışladığı hədiyyələr arasında "təyi - bərabəri olmayan, tələyin görmədiyi və zamanın eşitmədiyi dörd misqal və dörd dənə olan almazın" da adı çəkilir.

I Şah Təhmasib tərəfindən Budaq xan Qacar və Şahverdi bəy Ustacı başda olmaqla 12 min nəfərək qorçu əsgəri qızılbaş Humayunun sərəncamına verildi. Humayun 12 min seçmə qızılbaş əsgəri ilə Hindistana yola düşdü, öz düşməni Şixanı dəmədəğini etdi və taxt-tacı özünə qaytararaq Dehlili tutdu. O, bu köməyin müqabilində hər il 40 min tuman gəlir verən Qəndehar Səfəvilərə güzəştə getdi.

ilk yürüşü baş verdi. Ordunun ön dəstəsi böyük vəzir İbrahim Paşanın 90 min nəfərlik qoşunu təşkil edirdi. İbrahim Paşanın hərbi hissələri 1534-cü il iyunun 13-də Tebrizə daxil olmuşdu.

Sultaniyyə şəhəri də Osmanlı İmperatorluq ordusu tərəfindən ələ keçirildi. Bu zaman Sultan Süleyman böyük çətinliklə Şəhrizurdan keçərək Bağdadı ələ keçirdi.

I Sultan Süleymanın Qızılbaş Dövlətinə Azərbaycana ikinci yürüşü 1534-1535-ci illərdə olmuşdu. Lakin Budaq xan Qacar Senan paşanı məğlub edərək həlak etdi. Van və Erciş əraziləri I Şah Təhmasibin əlinə keçdi.

Şirvan və Sakinin Qızılbaş Dövlətinə birləşdirilməsi.

Şirvan taxtında I Şah İsmayılın qızı Pərinçanın əri II Xəlilullah əyləmişdi. Qohum olmalarına baxmayaraq I Təhmasib Şirvan şahlığını məhv etmək istəyirdi. 1535-ci ildə II Xəlilullah öldü və övladı olmadığından hakimiyyət uğrunda mübarizə başlandı. I Şah Təhmasib bundan istifadə edərək 1538-ci ildə Şirvan üzərinə qoşun göndərdi və yeni Şirvanşah əsir alınaraq edam edildi. Şirvan şahlığı ləğv edildi. Şirvan Qızılbaş (Səfəvi) Dövlətinin bir vilayətinə - bəylərbəyliyinə çevrildi. Şirvani Şah Təhmasibin təyin etdiyi bəylərbəyilərə idarə etməyə başladılar. İkili sonra qızılbaşları Bakını da ələ keçirdilər.

I Təhmasib Şirvanda öz mövqeyini möhkəmləndirdikdən sonra Şəkini tabe etməyə girişdi. Şəki hökmdarları hələ I Təhmasib Şirvanı yüngül edənə Şirvanşahlara ordu ilə kömək edirdilər. Onlar yaxşı başa düşürdülər ki Şirvanı tabe edildikdən sonra I Şah Təhmasib onları da rahat buraxmıyacaqdır.

1551-ci ildə I Təhmasib Gür-cüstana yürüş təşkil etdi. O, Gür-cüstana doğru irəliləyərkən Şəki hakiminə tabe olmağı tələb etdi. Şəki hakimi I Təhmasibin təklifini qəbul etmedi. I Təhmasib Şərqi Gür-cüstanı (İmeretiya, Menqreliya və Qurliya) ələ keçirib burada öz hakimiyyətini möhkəmləndirəndən sonra Şəki üzərinə yerdirdi. Şəki hakimiyyətinə son qoyuldu, ərazisi isə Azərbaycanın Qızılbaş Dövlətinin tərkibinə qatıldı.

Ardı var